

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- 1) να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-306/01,
- 2) να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002,
- 3) να υποχρεώσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλουν τα δικαστικά έξοδα που αφορούν τις δίκες ενώπιον του Πρωτοδικείου και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο ήταν αρμόδιο να εκδώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ καθώς και του άρθρου 308 ΕΚ. Ισχυρίζονται περαιτέρω τα ακόλουθα:

Το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένως ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 πληροί την κατά το άρθρο 249 ΕΚ επιταγή περί γενικής ισχύος.

Το Πρωτοδικείο περιόρισε εσφαλμένως την εξέταση του αν ο κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 θίγει τα θεμελιώδη τους δικαιώματα αποκλειστικώς στο ζήτημα αν το ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι σύμφωνο με τους υπέρτερους κανόνες του δημοσίου δικαίου που αποτελούν μέρος του *ius cogens*. Το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε αν ο κανονισμός ήταν σύμφωνος με το κοινοτικό δίκαιο ή αν η εφαρμογή του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας ήταν σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο και τους εθνικούς νόμους.

Το Πρωτοδικείο έκρινε εσφαλμένως ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 δεν προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των αναιρεσιόντων ούτε το δικαίωμά τους για αποτελεσματική δικαστική προσφυγή.

Αίτηση αναίρεσης που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2005 από τους Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 8 Σεπτεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-295/04 έως T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Οι Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και

Antonio Parras Rosa, εκπροσωπούμενοι από τον J.F. Vázquez Medina, δικηγόρο, άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-295/04 έως T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos και Antonio Parras Rosa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναρέσει στο σύνολό της τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου και, ειδικότερα, του άρθρου 173 ΕΚ.
- 2) Να κάνει δεκτά επί της ουσίας τα αιτήματα που υποβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό ως δίκαια και σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.
- 3) Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

— Παράβαση του άρθρου 173 ΕΚ

Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως, καθόσον, λόγω της έννομης καταστάσεως που τους εξατομικεύει, διαφοροποιούνται σαφώς και εντελώς από τους λοιπούς παραγωγούς ελαιολάδου.

Είναι στο σύνολό τους ιδιοκτήτες ελαιοδένδρων που φυτεύτηκαν το 1998 και είχαν όλοι παραγωγή 0 Kg ελαιών κατά την περίοδο εμπορίας 1999, περιστάσεις που συντρέχουν μόνο στην περίπτωση τους και τους διαφοροποιούν από τον υπόλοιπο κλάδο των ελαιοπαραγωγών.

Αίτηση αναίρεσης που η Ricosmos B.V. υπέβαλε στις 28 Νοεμβρίου 2005 κατά της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-53/02, Ricosmos B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Ricosmos B.V., εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους J. J. M. Hertoghs και J. H. Peek του δικηγορικού και φοροτεχνικού γραφείου Hertoghs advocaten-belastingkundigen, Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Κάτω Χώρες, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Νοεμβρίου 2005 αίτηση αναίρεσης της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-53/02, Ricosmos B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την παρούσα αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2005·
- να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως της υπό στοιχεία REM 09/00 αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Νοεμβρίου 2001, με την οποία ορίστηκε ότι δεν δικαιολογείται η υπέρ της ανααιρεσίουσας διαγραφή εισαγωγικών δασμών·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και αυτής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσης η ανααιρεσίουσα προβάλλει τα εξής:

1. Το Πρωτοδικείο έλαβε ως αφετηρία εσφαλμένη ή εν πάση περιπτώσει υπερβολικά στενή ερμηνεία ειδικά των άρθρων 905 έως 909 του εκτελεστικού κανονισμού του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα ⁽¹⁾ τα οποία αφορούν τη διαδικασία διαγραφής και/ή επιστροφής τελωνειακών δασμών. Συγκεκριμένα, η αρχή της βεβαιότητας δικαίου απαιτεί να ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση προβλέψιμη η έννομη κατάσταση της Ricosmos B.V. Τούτο δεν συνέβη εν προκειμένω με αναστολές της διαδικασίας τις οποίες η Ricosmos B.V. δεν μπόρεσε να πληροφορηθεί. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο κακώς έλαβε ως αφετηρία μια υπέρ το δέον στενή αντίληψη του δικαιώματος άμυνας, ερμηνεύοντας υπέρ το δέον στενά το δικαίωμα έγκαιρης και πλήρους προσβάσεως στον φάκελο (τόσο στον φάκελο των εθνικών τελωνειακών αρχών όσο και σε αυτόν της Επιτροπής).
2. Επιπλέον, η απόφαση του Πρωτοδικείου δεν συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή της βεβαιότητας δικαίου συνεπάγεται και ότι πρέπει να είναι ξεκάθαρα και σαφή τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για να καθοριστεί η έλλειψη πρόδηλης αμέλειας. Ακριβώς λόγω της σχετικής ελαστικότητας της έννοιας της πρόδηλης αμέλειας, κατ' αρχήν τα κριτήρια αυτά πρέπει να ερμηνεύονται με στενό τρόπο και κατά περίπτωση. Η αμέλεια πρέπει να είναι προφανής και ουσιαδής και συγχρόνως πρέπει να έχει σαφή αιτιώδη σύνδεσμο με τη διαπιστωμένη ιδιαίτερη κατάσταση. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο, αφενός, κακώς δεν έδωσε καμία βαρύτητα, ή κακώς έδωσε υπερβολικά μικρή βαρύτητα, στην πολυπλοκότητα της ρυθμίσεως και στη σχετική επαγγελματική πείρα της ανααιρεσίουσας και, αφετέρου, ερμήνευσε με εσφαλμένο ή εν πάση περιπτώσει τυπολατρικό τρόπο διάφορες υποχρεώσεις της ανααιρεσίουσας.
3. Περαιτέρω, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και το Πρωτοδικείο δεν έδωσε καμία βαρύτητα ή εν πάση περιπτώσει έδωσε υπερβολικά μικρή βαρύτητα σε νέα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει ότι οι επιβληθέντες δασμοί πρέπει να διαγραφούν.

4. Τέλος, ο από το Πρωτοδικείο καθορισμός των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως είναι εν μέρει εσφαλμένος ή εν πάση περιπτώσει ελλιπής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ.1).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-422/05)

(2006/C 48/26)

(γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Frank Benyon και Mikko Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, εκδίδοντας το βασιλικό διάταγμα της 14ης Απριλίου 2002, περί ρυθμίσεως των σχετικών με τις νυκτερινές πτήσεις ορισμένων αεριωθούμενων υποηχητικών αεροπλάνων της πολιτικής αεροπορίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2002/30/ΕΚ ⁽¹⁾ και από το άρθρο 10, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης σε συνδυασμό με το άρθρο 249, παράγραφος 3, της Συνθήκης.
2. Να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι διατάξεις του βασιλικού διατάγματος ορίζουν τους τύπους αεροσκαφών οι πτήσεις των οποίων δεν επιτρέπονται από και προς τους αερολιμένες του Βελγίου μεταξύ των ωρών ενδεκάτης νυκτερινής και έκτης πρωινής. Η προσέγγιση του βασιλικού διατάγματος, η οποία βασίζεται στον λόγο παρακάμψεως, είναι διαφορετική από αυτήν της οδηγίας 2002/30/ΕΚ, η οποία βασίζεται στη διαδικασία πιστοποιήσεως. Η εν λόγω προσέγγιση αντιστοιχεί σε αυτήν του κανονισμού 925/1999/ΕΟΚ, ο οποίος έχει καταργηθεί με την οδηγία 2002/30/ΕΚ.